

[Niels Westerby.]

heller ikke her er der tilvejebragt midler som baggrund for løsningen af opgaverne. Det er her, tampen brænder, og det er derfor naturligt, at vi vender øjnene mod den måde, hvorpå regeringen forsøger at finansiere de formål, som man remser op i dette lovforslag.

Flere af de andre ærede ordførere har været inde på dette spørgsmål, og det må vel kunne slås fast her i dag, at man her foreslår en boligfond uden indhold økonomisk set. Det, man i virkeligheden gør i denne situation, er at lave en række bogholderimæssige fif uden realiteter bagved. Man har ikke skaffet én øre ind i fonden, men blot foretaget nogle omposteringer. Man foregøbler befolkningen, at man skaffer midler til løsning af en række presserende boligproblemer uden at ville konfrontere befolkningen med dette, at så skal der også skaffes de fornødne midler. Jeg kan udtrykke det på den måde, at man kunne lige så godt have foreslået i lovforslaget, at nu skulle der stilles en seddelpresse op her i det høje tings sal, og så kunne statsministeren og finansministeren og boligministeren sætte hr. Per Hækkerup og hr. Aksel Larsen i gang med at bruge denne seddelpresse. Enhver ville kunne se det grinagtige i en sådan fremgangsmåde; men det er jo i virkeligheden det, der reelt sættes i gang her. Man bevilger penge uden dækning, og i alt fald bliver resultatet det, at finansministerens kasseoverskud reelt vil blive reduceret med de 100 mill. kr., der er foreslået til denne fond — hvis altså fonden bliver udnyttet fuldt ud i det første finansår; det er naturligvis et forbehold, man må tage. Men hvis det sker, ja, så er der jo ingen aktivitet sat i gang på grundlag af dette lovforslag.

Jeg må ærlig talt sige, at det, man gør her, når regeringen fremsætter dette lovforslag, nærmest er at gøre grin med tinget. Det er jo til at bære, men det er vel også sådan, at det er at gøre grin med hele befolkningen, og jeg føler mig ærlig talt noget pikeret over at skulle stå op og kommentere dette lovforslag seriøst. Egentlig burde man bare gå op her på talerstolen og slå en høj latter op og så gå ned igen. Sådan burde sådanne lovforslag behandles

af det høje tings medlemmer, når man konfronteres med dem, idet vi jo dog repræsenterer befolkningen. Nu vel, det er alvorlige opgaver, det drejer sig om, og jeg vil advare regeringen mod at betræde den vej, som den er inde på med dette lovforslag. Det skal jo nok blive værre endnu, når vi kommer til det næste finansår, idet det forlyder, at der så skal anvendes 400 eller 500 mill. kr. til disse boligformål.

Vi er i liberalt centrum ikke tilhængere af fondsdannelser. Vi har i forvejen en vejfond, og den er der masser af penge i, men de bliver ikke brugt til vejformål, og det føles som en psykologisk skade, som en uretfærdighed, af store dele af befolkningen. Med denne fondsdannelse er det modsat. Her er der tale om en række bevilinger, uden at der er nogen penge. Det, der sker ved disse cigarkassesystemer, som man prøver på at praktisere her i det høje ting, er, at man roder sig ud i det ene eller det andet på en forkert måde, enten som man gør med vejfonden, eller som man vil komme til at gøre med dette her.

Jeg stiller mig meget tvivlende over for, om det politiske flertal, vi har — når man til næste finansår og til næste igen vil op på 400 eller 500 mill. kr. — kan skaffe den fornødne dækning med det oplæg, man har givet her i dag. Er det da meningen, at man vil prøve på at hive en endnu større obligationsmasse over og tilskrive renter, eller vil man komme med realiteter? Ellers tror jeg nok, at regeringen må se i øjnene, at inflationsmøllen vil få lov til at male endnu mere, end tilfældet har været tidligere.

Jeg må altså sige, som jeg også startede med at sige i mine indledende betragtninger, at jeg betragter dette lovforslag som et udtryk for politisk degeneration; det er ikke et udtryk for, at man virkelig skaffer de fornødne midler til at løse opgaverne. De opgaver, der er nævnt, er gode og burde løses, og dem vil vi gerne være med til at løse; vi vil gerne være med til at bevilge midler til, at der kan ske en byggemodning, til, at kommunerne kan erhverve jord, til sanering og til beboertilskud; men vi vil ikke være med til at foregive over for befolkningen, at der nu sker noget, når der reelt intet sker.